

**ДО
ЧЛЕНОВЕТЕ НА НАУЧНОТО
ЖУРИ ЗА ЗАЩИТА НА
ДИСЕРТАЦИОНЕН ТРУД**

СТ А Н О В И Щ Е

от д-р Асен Александров Воденичаров

доцент по гражданско и семейно право
в Правно-историческият факултет на
Югозападен университет „Неофит Рилски”

научен ръководител и член на научно жури за публична защита на
дисертационния труд на

Галина Николова Иванова

докторант на самостоятелна подготовка към катедра „Правни науки” при Юридическия факултет на Варненския свободен университет „Черноризец Храбър”, на тема „Правен статут на администрацията на съдебната власт”, за присъждане на образователна и научна степен „доктор” по професионално направление 3.6.Право, докторска програма „Административно право и административен процес”.

УВАЖАЕМИ ЧЛЕНОВЕ НА НАУЧНОТО ЖУРИ,

Със Заповед № 1176 от 16.12.2020 год. на Ректора на ВСУ „Черноризец Храбър” съм назначен за външен член на научното жури по процедурата за защита на дисертационния труд на Галина Николова Иванова за придобиване на образователна и научна степен „доктор” по професионално направление 3.6.Право, докторска програма „Административно право и административен процес”, като в това си качество представям следното становище:

Дисертационният труд на докторанта е на тема „Правен статут на администрацията на съдебната власт” и представлява цялостно, задълбочено и системно изследване, което има не само научно, но и практическо значение, посветено изцяло на функционирането на съдебната администрация и нейната значимост за пълноценното осъществяване на функциите на съдебната власт, съгласно чл. 117 от Конституцията на Република България.

Обект на научния анализ е функционирането на съдебната администрация, нейното място и значение за съдоустройството. На изследване са подложени и други публични администрации, като част от държавната власт, за които е приложим Законът за държавната администрация и Законът за държавния служител, както в структурата на самата администрация, така и в статута на служителите, които са нейния персонален субстрат.

Основната цел, която докторантът си е поставил и считам, че успешно е реализирал, е да покаже, че функционирането на съдебната система е невъзможно без симбиотичното взаимодействие между магистратите и съдебните служители и взаимната обусловеност на процесуалното им поведение. Друга цел е базирайки се на опита от миналото, да се преодолее дисонанса между отделните нормативни актове, действащи в настоящето и да се посочат необходимите законодателни промени. Това включва и формулирането на единна регулация за всички съдебни администрации, независимо от особеностите на органа на съдебната власт и неговото място в инстанционната йерархия.

Изследването е с обем от 226 страници, състои се от увод, изложение в четири глави, заключение, както и библиографска справка. В съдържанието на всяка от главите има параграфи и подпараграфи, подробно анализиращи конкретната разглеждана тема, а отделните части са в логическа последователност и взаимна обвързаност. Използваната литература се състои от 177 заглавия от български и чужди източници, в т.ч. и нормативни документи. Представен е и подробен автореферат, който коректно и подробно отразява изложението.

Темата е актуална, тъй като са разгледани извършените след Решение № 2/07.02.2017 г. на Конституционния съд по к.д. № 13/2016 г. промени в структурата на прокуратурата и на съдебната администрация в засегнатите от оптимизацията органи на съдебната власт. Анализирани са, че преструктурирането на съдебната система следва да отговаря на обществените потребности, а съдебната администрация по места, т.ч и в териториалните отделения да е в състояние да удовлетворява пълноценното обслужване на населението. Посочено е, че закриването на съществуващи органи на съдебна власт и преобразуването им в териториални отделения не следва да е самоцелно и за сметка на достъпа до правосъдие и ефективността на правосъдието. На подробен анализ е поставен и въпроса за принципното сходство и нормативна идентичност между разпоредбите на ЗСВ и подзаконовите актове с тези на ЗДСл., и в резултат на това са направени предложения за законодателни изменения в цялата Глава осемнадесета на ЗСВ.

Като основни приноси моменти на автора следва да се очертаят следните:

Докторантът е положил сериозни усилия да анализира важен въпрос, досежно развитието на правната регламентация относно създаването и организирането на съдебната администрация, нейното място и роля за пълноценното функциониране на съдебната система и въз основа на това формулиране на изводите относно правното положение на същата. Дефинирано е понятието за съдебен служител и характерните за него функции, както и разграничаването му от останалите работещи в органите на съдебната власт служители. Разгледани са и особеностите в структурата на съдебната администрация в различните в йерархично отношение органи на съдебната власт – Върховния касационен съд, Върховния административен съд и Прокуратурата на Република България.

Ценен принос има докторантът при формиране на някои предложения *de lege ferenda* относно усъвършенстване на подзаконовите нормативни актове, регулиращи функционирането на съдебната администрация и създаването на ясни механизми и гъвкави решения за обезпечаване на адекватна кадрова заетост.

Труда има и практическа значимост свързана с разработването на учебни програми за обучението за придобиването на квалификация по професията „Съдебен служител“, съгласно утвърдения със заповед на Министъра на образованието и науката през 2017 г. държавен образователен стандарт по Закона за професионалното образование и обучение и приетата в тази насока Наредба № 14 от 22.05.2019 г. за придобиване на квалификация по професията „Съдебен служител“.

Налице са шест публикации, които са пряко свързани с дисертацията и отпечатани в утвърдени специализирани издания с редколегия. Те са достатъчно представителни, за да представят разглежданите в нея проблеми пред академичната общност и заинтересованите лица от практиката.

Като изхождам от това, че представеният дисертационен труд съдържа научни и научноприложни резултати, представляващи принос в юридическата доктрина, че дисертантът притежава задълбочени теоретични и практически знания в областта на административната материя и способности за самостоятелни научни изследвания, считам че дисертацията отговаря напълно на изискванията на чл.6, ал.3 от Закона за развитието на академичния състав в Република България, чл.27, ал. 2 от Правилника за прилагане на ЗРАСРБ и на Вътрешните правила за придобиване на ОНС „доктор” в ВСУ „Черноризец Храбър”. Като изразявам категорично положителната си оценка, позволявам си да предложа на научното жури да присъди образователната и научна степен „доктор” по професионално направление „3.6 Право” на Галина Николова Иванова, докторант на самостоятелна подготовка за разработения от нея дисертационен труд на тема „Правен статут на администрацията на съдебната власт”.

23.01.2021 год.

Гр.София

Член на научното жури:

/доц.д-р Асен Воденичаров/